

OSNOVNA ŠKOLA DR.
VINKA ŽGANCA
ZAGREB

CVRKUTAN

ŠKOLSKI LIST UČENIKA OŠ DR. VINKA ŽGANCA

Godina 17, broj 16,
Šk. god. 2022./2023.
Zagreb, lipanj 2023.

PROFESORI PRIVATNO

EKSKLUZIVNO

TEA GUNDIĆ I DAVID

KALAUZ

INTERVJU SA SOCIJALNOM
PEDAGOGINJOM

TEMA BROJA:

TKO SAM NA
MREŽI?

MALA MATURA -
DA ILI NE?

ZBOGOM, OSNOVNA!

LAŽNE VIJESTI

CVRKUTAN

ŠKOLSKI LIST UČENIKA OŠ DR. VINKA ŽGANCA

Adresa uredništva:

OŠ dr. Vinka Žganca
Nede Krmpotić 7, Zagreb

Glavni urednici:

Tea Hrabar, prof.
Ana Zečević, knjižničarka

Uredništvo (novinari):

Franka Grizelj, David Kalauz,
Patricia Knežević, Rebeka
Stopić, **6.a**

Patricija Ivanković, Paula
Nikolić, Damjan Matošević,
Filip Tomić **6.c**

Kristina Asentić, Ivona Indić,
Leona Jozić, Magdalena
Knežević, Anabella Lozić, Mia
Mendeš, Ema Pračić, Lora
Turkalj **8.a**

Josip Alapić, Ema Cipetić, Ana
Digula, Nika Ljevar, Dino
Muminović, **8.b**

Lektor:

Tea Hrabar, prof.

Grafički urednik:

Marija Tolić, prof.

Učitelji suradnici:

Agneza Banić, Tatjana
Gerekarovska, Barbara
Kostić, Brankica Lucić,
Vedrana Pelc, Martina
Prlić, Marijana Rizvić,
Marija Vidalina

Fotografija na naslovnoj stranici:

Barbara Kostić,
učiteljica RN

DVIJE, TRI ZA POČETAK

Dragi čitatelji!
Nakon dugih osam godina naš školski list ponovno je ugledao svjetlo dana. Kako je osam godina poprilična brojka u svijetu tehnologije, pa začas završite prašnjavi na nekoj polici, tako smo i mi odlučili ići ukorak s vremenom i prilagoditi format školskog lista digitalnom dobu.

Isto tako tema broja *Tko sam ja na mreži?* nije slučajna. Tema je to o kojoj bi svaki učenik mogao ponešto reći jer su internet, društvene mreže i mediji općenito dio njihova života.

Na prvu bi čovjek mogao pomisliti da se radi o već stoput proživakanoj temi, ali važno je što o medijima misle i imaju za reći mladi.

Puno je truda i vremena uloženo u ove stranice te ovim putem zahvaljujemo svim učenicima i učiteljima koji su svojim radovima i fotografijama doprinijeli stvaranju ovoga broja.

A sada se udobno smjestite i pročitajte što smo za vas pripremili!

Uredništvo

IZ SADRŽAJA IZDVAJAMO

TEMA BROJA

Nametanje lažnih ideala ljepote
u medijima >

Dezinformacije i lažne vijesti >

Prednosti i štetnosti društvenih
mreža >

Koristi li nam internet ili
šteti? >

VIJESTI

Izlet na Krk >

Mala matura >

Zbogom, osnovna! >

INTERVJU

Jadranka Čunčić Bandov >

Socijalna pedagoginja

Dubravka Novosel Guszak >

STRIPOTEKA

>

ANKETA

Profesori privatno >

RUBRIKE

Reci mi nešto o Sebi >

Osvrti >

Literarni kutak >

Sportski kutak >

Eko kutak >

Obilježili smo... >

Nametanje lažnih ideala ljepote u medijima

Piše: Lora Turkalj, 8.a

Mediji nas svakodnevno okružuju. U ovom društvu, svaka osoba ima nekakav pristup medijima. Oni su uvelike utjecali na život ljudi. Prosječni tinejdžeri nepobitno su “zaraženi” raznim trendovima i lažnim, nametnutim idealima ljepote. Njihov utjecaj može biti vrlo pozitivan i vrlo negativan - ovisno o tome na što smo fokusirani.

Mediji, htjeli mi to ili ne, uvelike oblikuju naše misli i stavove. Razne osobne odluke, kao što su naprimjer, način oblačenja i način

prehrane, u izravnoj su poveznici sa sadržajem koji nam se servira u medijima. U ovo doba, mediji najviše utječu na naš tjelesni izgled. U njima se danas najviše prikazuju ljudi koji sebe smatraju idealima ljepote. Ti ljudi obično imaju vrlo neprirodan izgled tijela koji prosječna, normalna osoba nema. Njihov izgled tijela također može biti i vrlo nezdrav. No, još uvijek ih mnogi ljudi smatraju svojim uzorima i nadaju se da bi jednog dana mogli imati takav oblik tijela. Uzori bi nam trebali biti ljudi koji

svojim etičkim i intelektualnim vrlinama pokazuju kako se ispravno i uspješno ponašati u životu. Takav medijski sadržaj, bez ispravno prezentiranih uzora, vrlo je opasan. Može se dogoditi da ljudi sebe izgledaju do toga da postanu bolesni. Velika količina medija najviše se usmjerava prema ženama ili mladim djevojkama. Oni mogu imati loš utjecaj na samopouzdanje jer žene misle da nisu dovoljno lijepe ili dovoljno privlačne. Kao posljedica toga dolazi da se mnogo žena, pogotovo mladih, izgledaju ili da koriste obilne količine šminke kako bi bile dio "standardne ljepote". Mediji mogu utjecati i na muškarce. U medijima je "servirano" da je muškarac slab ako

nema dovoljno utrenirane mišića i ako pokazuje svoje emocije. Zbog toga mnogi muškarci idu u teretane i svoje emocije izražavaju agresivnošću. Također, može se uočiti i veliki utjecaj medija na starije žene i muškarce. Smatra se da su bore i pjege na licu neprivačne. Zbog toga mnogo žena i muškaraca plaćaju usluge plastične kirurgije kako bi izgledali mlađe i ljepše.

Ne postoji univerzalni standard ljepote. On se mijenjao kroz povijest i ovisio o raznim čimbenicima. Mediji su preplavljeni lažnim idealima ljepote. Mišljenja sam da se na takve ideale nitko ne bi trebao ugledati. Svaka osoba na ovom svijetu prekrasna je na svoj

“

"Uzori bi nam trebali biti ljudi koji svojim etičkim i intelektualnim vrlinama pokazuju kako se ispravno i uspješno ponašati u životu"

vlastiti način. Ne bismo trebali dopustiti sadržajima na internetu da utječu na naše mišljenje. Trebali bismo jedni druge poticati na prihvaćanje naše individualne i prirodne ljepote. Ljepota je zbroj svih naših vanjskih i unutarnjih vrlina te je uvijek u očima promatrača. •

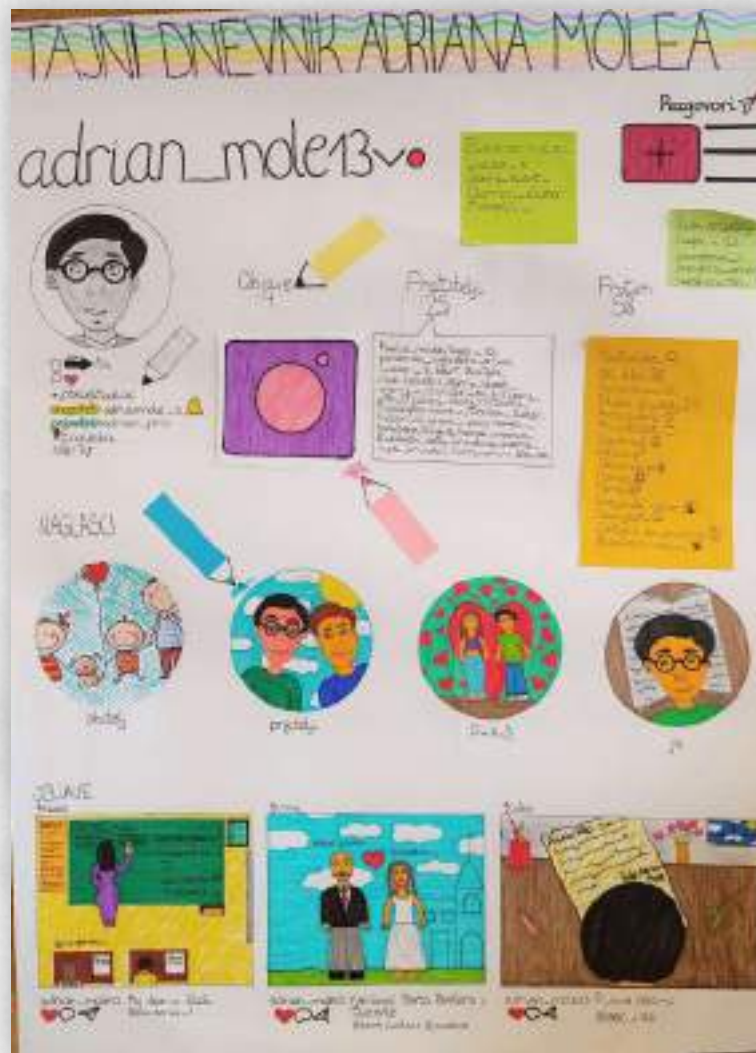

Dezinformacije i lažne vijesti

Piše: Dino Muminović, 8.b

Dezinformacije i lažne vijesti su širenje lažnih i netočnih informacija. U današnje vrijeme možemo ih primjetiti svugdje jer skoro svi imaju pristup internetu gdje se lažne vijesti najviše pojavljuju.

Društvene mreže najviše se koriste za objavljivanje lažnih informacija zato što ljudi znaju da na njima ima najviše osoba koje vjeruju svemu što pročitaju. Mnogo lažnih vijesti povezano je s ratom između Ukrajine i Rusije.

Nika Ljevar, 8.b

Ljudi u novinama pišu da Rusija bombardira humanitarne koridore koji služe za evakuaciju ljudi. Isto tako, objavili su da Rusija bombardira dječje bolnice, iako nemamo provjerene izvore, tako da to ne mora biti istina. Kad god netko dobije priliku za širenje lažnih vijesti o nečemu važnom kao što je ovaj rat, to odmah iskoristi. Lažne vijesti ne bi bile toliko veliki problem da nema toliko ljudi koji vjeruju svemu što pročitaju. Tako naivni ljudi šire određene informacije svima u svojem okruženju, što ostali onda šire dalje itd. Tako lako lažne vijesti završe u društvenoj okolini dok se ne pokaže da su bile lažne.

Otkako su se pojavile društvene mreže, svatko ima pristup lažnim vijestima. Treba biti pametan i ne treba vjerovati svemu što pročitamo, a pogotovo ne treba vjerovati nečemu što smo pročitali iz nesigurnih ili neprovjerenih izvora. •

Dezinformacije i lažne vijesti u medijima

Piše: Ivona Indić, 8.a

Mediji su puni lažnih vijesti i dezinformacija. Moramo biti pažljivi pri odabiru vjerodostojnih vijesti i informacija. Svatko može naići na dezinformaciju ili lažnu vijest.

Sredinom jedanaestog mjeseca tražila sam temu o kojoj ću pisati u školskoj zadaći. Tema je bila pisati vijesti o nekom suvremenom događaju pa sam odlučila pretražiti vijesti na internetu. Najzanimljivija vijest bila je o tome da se potpuno

zdrav čovjek, bez ikakvih poznatih zdravstvenih problema, srušio zbog cijepljenja Modernom. Meni se ta vijest činila vrlo sumnjivom. Odlučila sam pretražiti naziv slučaja na internetu. Stranica na kojoj sam čitala o tom slučaju širila je lažnu vijest. Mnoštvo stranica pisalo je upravo o tome da navedena stranica širi dezinformacije. Ispostavilo se da istiniti događaj uopće nije bio sličan lažnome.

Čovjek o kojemu se pisalo nije se srušio od Moderne, nego zato što je bio pijan. Stranica koja je proširila dezinformaciju ispričavala se te tvrdila da im je netko hakirao sustav i izmijenio sadržaj vijesti.

Uvijek moramo biti pažljivi da ne širimo lažne vijesti ili dezinformacije. Obavezno moramo provjeriti tko je sve i jesu li i ostali mediji pisali o događaju za koji nismo sigurni da je istinit. •

Svatko može naići na dezinformaciju ili lažnu vijest.

Leon Teklić, 2.b

Prednosti i štetnosti društvenih mreža

Piše: Nika Ljevar, 8.b

Društvene mreže najčešće su sredstvo internet komunikacije, način informiranja i zabave.

Važne su nam za mnoge stvari, no postale su toliko zastupljene da o svemu što se događa na društvenim mrežama razmišljamo i kad ih ne koristimo. Jesu li one zapravo toliko dobre i potrebne?

Društvene mreže možemo koristiti za razgovor i zbližavanje s prijateljima i

obitelji. Također se možemo zabavljati gledajući razne videozapise, slušajući muziku ili igrajući igrice. Možemo se informirati o različitim stvarima. Na društvenim mrežama ima za svakoga po nešto. Možemo naći recepte za kuhanje, nešto o sportu, školi, obrazovanju, znanosti, zdravlju, hobiu ili slično. Na društvenim mrežama možemo vrlo brzo doći do traženih informacija. Također, pratimo

Mia Mendeš, 8.a

“*Stvaraju dojam kao da imaju savršen život, a nemaju. Koriste razne aplikacije koje im promjene izgled na slikama. Ne govore istinu, već ono što ljudi žele čuti.*”

ljude koji izbacuju sadržaj koji nas zanima i od njih možemo naučiti razne korisne stvari. Možemo rješavati kvizove te gledati videozapise i citate u kojima se govori o nekim dubokoumnim temama koje će nas potaknuti na razmišljanje i razviti svijest o određenim stvarima. Dakle, društvene mreže su nam potrebne za komunikaciju, zabavu i informiranje.

Korisnici društvenih mreža gledateljima mogu stvoriti drugačiju sliku o sebi. Mogu se predstaviti drugačiji nego što jesu. Mogu pokazati verziju sebe kakva oni žele biti, ali nisu u stvarnom životu. Nažalost, to tinejdžerima i mladim ljudima stvara komplekse. Žele biti baš kao svoji idoli, a većina toga nije stvarno. Ljudi na društvenim mrežama stvaraju dojam kao da imaju savršen život, a nemaju. Koriste razne aplikacije koje

im promijene izgled na slikama. Ne govore istinu, već ono što ljudi žele čuti. Tinejdžeri se uspoređuju sa svojim idolima. Žele biti kao oni, a ne mogu. Tada se stvara manjak samopouzdanja, postaju nesigurni i iskompleksirani.

“**Većina toga nije stvarno...**”

Na društvenim mrežama postoje razne opasnosti. Ljudi se lažno predstavljaju i dopisuju sa svojim žrtvama istovremeno manipulirajući njima. Mogu nas navesti na prokazivanje svojih privatnih

podataka i slanje privatnih slika. Možemo biti u ozbiljnoj opasnosti jer ne znamo s kim se dopisujemo, a osobe mogu biti puno starije nego što se predstavljaju.

Influencerima su često važni samo *lajkovi* i pregledi te ih ne zanima na koji će ih način dobiti. Tad iskorištavaju svoje pratitelje i navode ih na gledanje videozapisa koje izbacuju.

Nerijetko se događa da ljudi pišu uvredljive i nepotrebne komentare koji mogu povrijediti ljude koji izbacuju sadržaj. Rade se grupe protiv nekih skupina ljudi gdje se oni vrijeđaju i omalovažavaju. To su ujedno i loše strane društvenih mreža.

Zaključno, društvene mreže imaju svoje dobre i loše strane. Možemo sami birati što gledamo i u tome moramo biti oprezni. Treba se čuvati svih opasnost i koristiti dobre strane interneta. Roditelji bi također trebali znati što njihova djeca gledaju i prate kako bi oni bili sigurniji. •

Koristi li nam internet ili šteti?

Piše: Dino Muminović, 8.b

Bez interneta bi nam bilo teško zamisliti svakodnevni život. On nam koristi u mnogim stvarima, ali isto tako može biti jako štetan i utjecati na naše zdravlje.

Za početak, internet nam olakšava svakodnevni život. Kada nismo sigurni u značenje određene riječi, samo trebamo otići na internet i utipkati željenu riječ. Uz to, prikazuje kako se ona piše, njezin izgovor i značenje. Zbog brze i jednostavne dostupnosti, svi ga ljudi koriste. Putem interneta komunikacija je lagana. Kada biste

se htjeli čuti s rodbinom koja živi daleko, sigurno im nećete slati pisma jer to predugo traje. Putem interneta, poruka koju nekome pošaljete stiže u roku od jedne sekunde. Sve su više popularni i videopozivi pomoću kojih i vidite onoga s kim pričate. Ali, internet nije samo za poslovne stvari, već i za zabavu. Kada vam je dosadno, možete gledati serije ili filmove, čak igrati igrice. Međutim, ako nismo oprezni, lagano možemo pokupiti neki virus. Ne trebamo ni vjerovati svemu što na internetu pročitamo.

Lorena Barbarić, 4.c

Kada igramo neku igricu na mreži, vrlo je jednostavno stupiti u kontakt s drugim igračima. Upravo zbog toga trebamo paziti što govorimo jer većinu ljudi ne poznajemo. Isto tako, kada na društvenim mrežama objavimo neku sliku, ljudi nas bez razloga mogu početi napadati, vrijeđati i ismijavati. Vrlo lako postaje se žrtva internetskog nasilja, tako da treba biti oprezan.

“ Vrlo lako postaje se žrtva internetskog nasilja. ”

Za kraj, mislim da nam u mnogim stvarima može pomoći i dati nam dobre ideje, ali vrlo lako upoznamo njegove loše strane. Ipak, ako na internetu znamo što radimo i ne vrijeđamo druge, on može biti korisno i zabavno mjesto. •

Nikola Božić, 4.a

Diana Bujan, 2.c
Fotografije: Barbara Kostić

"U životu moraš biti sretan kad radiš nešto što voliš."

INTERVJU S JADRANKOM ČUNČIĆ BANDOVIĆ

Uživam dok pišem i glumim, to mi je oduvijek bilo neraskidivo

Osnovnu školu doktora Vinka Žganca 18. travnja 2023. posjetila je poznata spisateljica Jadranka Čunčić Bandović. Spisateljica je za učenike nižih razreda uprizorila predstavu „Šale, trice i zvrndalice“. Nakon izvrsne predstave, odgovorila nam je na nekoliko pitanja.

Kako biste sebe opisali?

Ja bih sebe opisala kao osobu koja već ima dosta godina, ali uvijek se igra. U svakom trenutku i svakoj osobi nađem nešto lijepo i zbog toga sam na kraju dana sretna.

"Volim vidjeti kako se djeca raduju mojim predstavama i lutkama koje radim."

Čime biste se bavili da se ne bavite književnošću?

Završila sam školu za odgajateljice pa bih sigurno radila u vrtiću s djecom, ali život je za mene imao drugi plan pa se bavim dječjom književnošću.

S koliko godina ste se počeli baviti književnošću i zašto?

U srednjoj školi upoznala sam svoju profesoricu Vlastu Pokrivku koja mi

je predavala lutkarstvo i scensku kulturu. Ona me uvela u svijet lutaka i otkrila moj dar za pisanje. Tada sam imala oko 16 godina.

Zašto ste se odlučili za dječju književnost?

Od malena sam voljela djecu i jednostavno sam imala dar za to, tako da je to sve spontano krenulo.

Koju poruku želite prenijeti djeci putem igrokaza?

Da djeca nastoje biti radosna i da preko igrokaza otkriju nešto što vole te da se toga drže jer u životu moraš biti sretan kad radiš nešto što voliš.

Koji Vam je igrokaz najdraži?

Najdraže su mi pjesmice i monolozi *Iz života Tinke Fakinke i Hrvice Mrvice* jer su to pjesmice inspirirane zgodama iz života moje djece Tine i Hrvoja.

Fotografije: Ana Zečević

Učenici 3.b s učiteljicom Brankicom Lucić nakon književnog susreta s Jadrankom Čunčić Bandov izrađivali su lutke te izvodili svoje lutkarske igrokaze.

Gdje pronalazite inspiraciju za pisanje?
Inspiraciju najčešće pronalazim u druženju s djecom, a ako to ne uspije, gledam crtane filmove ili dječje časopise pa me ilustracije inspiriraju.

Uživete li dok pišete?
Uživam dok pišem i glumim, to mi je oduvijek bilo neraskidivo, no uvijek postoje trenutci u kojima se dosadujem. Uvijek treba znati to razbiti i naći nešto što te zanima, te se ne prepustiti takvim trenucima.

Šta najviše volite kod svojega zanimanja?

Najviše volim vidjeti kako se djeca raduju mojim predstavama i lutkama koje radim.

Intervju priredila:
Emma Cipetić, 8.b

Fotografije: Brankica Lucić

Učenici 3. a razreda osvrnuli su se na susret sa spisateljicom i njenim "Šalama, tricama i zvrndalicama".

"Danas nas je u školi posjetila književnica Jadranka Čunčić Bandov. Izvela je za nas nekoliko svojih igrokaza. U igrokazima je mijenjala likove, mjesta radnje i događaje. Najzanimljiviji lik mi je bila mačka zato što je bila napravljena od tikve. U predstavi su sudjelovali i drugi likovi, a to su: ovan, jarac, slon, miš, bubamara, gljiva, pas, kornjača... Predstava mi se jako svidjela i bila mi je jako zanimljiva i smiješna. Voljela bih ju opet pogledati."

Marija Knežević, 3.a

"Danas prvi sat smo imali susret sa spisateljicom Jadrankom Čunčić Bandov. Kada je zvonilo za sat otišli smo u dvoranu. Počeo je susret sa spisateljicom i počela se opisivati. Kada se opisala onda je pričala svoje pjesme i tražila je jednu curu i jednog dječaka za dvije pjesme. Kada je završila sa pjesmama dala nam je da je pitamo pitanja. Nakon toga je susret završio i svi su bili sretni."

Karlo Petrović, 3.a

"Danas u 8 sati svi 3. razredi krenuli smo u dvoranu. Tamo nas je dočekala Jadranka Čunčić Bandov. Pričala nam je kako je sama napravila svoje lutke i kako je glumila u puno lutkarskih predstava. Govorila nam je kako se mogu napraviti lutke. Na kraju smo je pitali svakakva pitanja. Voljela bih opet gledati njezine čudne i smiješne igrokaze."

Sofia Studen, 3.a

INTERVJU SA SOCIJALNOM PEDAGOGINJOM
DUBRAVKOM NOVOSEL GUSZAK

Učenci mi dolaze i kad ih ne zovem

Povodom umirovljenja naše socijalne pedagoginje Dubravke postavili smo joj nekoliko pitanja o radu u ovoj školi i njezinom životu općenito.

Kako ste uopće odabrali ovaj posao?

Pa ne znam više ni sama. Kada sam birala fakultet, izabrala sam onaj koji se sada zove Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet i odabrala sam smjer Rada s djecom s problemima u ponašanju. Moja želja je bila da radim s djecom koja imaju

problema u ponašanju i htjela sam raditi u domu. Međutim, dobila sam posao u ovoj školi kao socijalna pedagoginja gdje radim i dan danas.

Što ćete najviše pamtiti tijekom rada u ovoj školi?

Taj prekrasni trenutak rada s djecom kojima sam pomogla. To mi se čini nekako upečatljivo.

Kako bi, prema vašem mišljenju, trebalo postupati s djecom koja imaju problem u ponašanju, često se svadaju i slično?

Mislim da je zadatak svih nas

*"Važno je ono loše podijeliti s
nekom bliskom osobom"*

učitelja, kao i nas stručnih suradnika, da vas podučavamo kako izbjegavati nezgode, komunicirati i kako se nositi s poteškoćama. Važno je ono loše podijeliti s nekom bliskom osobom.

Što vam se najviše sviđa u poslu?

Volim upravo tu komunikaciju s djecom. Vidim da me prihvaćaju, dolaze i kad ih ne zovem, što za pomoć, da budu uspješni itd.

Što radite u slobodno vrijeme i čime se planirate baviti za vrijeme mirovine?

U slobodno vrijeme volim heklati, izrađivati poklone i baviti se kreativnim radom. Volim keramiku i baviti se humanitarnim radom. To je nešto čime se planiram baviti nakon završetka radnoga staža.

Učenici petih i šestih razreda razgovaraju sa socijalnom pedagoginjom i psihologinjom o tragičnom događaju u Beogradu

Fotografije: Ana Zečević

Koje je vaše omiljeno jelo i vaše omiljeno piće? Koji vam je predmet bio najdraži u školi?

Najdraži predmet u osnovnoj školi mi je bio likovni.

Obožavala sam crtati i jako sam voljela taj kreativni rad. Što se hrane tiče, mogla bih živjeti na bureku. Dok je od pića to sigurno voda.

I za kraj, što imate poručiti učenicima ove škole?

Mislim da je jako važno da razmišljaju o sebi i kakve potrebe imaju. Važno je da stvaraju dobre odnose, kako s učenicima, tako i s učiteljima, tako i sa svojim roditeljima. Što su bolji odnosi, to se i mi bolje osjećamo u školi.

Intervju priredio:
Josip Alapić, 8.b

Fotografije: Tea Hrabar

Izlet na Krk

Piše: Rebeka Stopić, 6.a

Svi šesti razredi išli su na izlet na Krk 18. svibnja.

Ujutro smo sjeli u autobus i uputili se prema Zračnoj luci Rijeka. Tamo nas je dočekala ljubazna gospođa koja nam je ispričala neke informacije o luci. Trebali smo gledati slijetanje aviona, ali je on kasnio sat vremena pa nismo stigli jer smo morali ići dalje.

Nakon toga uputili smo se prema crkvi svete Lucije u Jurandvoru gdje smo vidjeli repliku Bašćanske ploče i čuli

dosta toga o njenom nastanku, kao i samom pronalasku.

Imali smo malo slobodnog vremena, a onda smo otišli u restoran na ručak. Kada smo bili siti, krenuli smo prema Astronomskom centru. Ondje smo gledali film o nastanku Zemlje i imali radionicu.

Poneki učenici su kupili suvenire kako bi im ovaj izlet ostao u sjećanju. Međutim, nama je vožnja autobusom ostala ipak u najboljem sjećanju. Oko šest sati navečer uputili smo se nazad prema Zagrebu. Došli smo kući umorni, ali sretni. •

ODLAZAK IZ OSNOVNE ŠKOLE

Na raskrižju puteva

Već osam godina smo zajedno. Već osam godina idemo u osnovnu školu gdje nam se toliko toga dogodilo.

Uskoro ćemo doživjeti jednu veliku promjenu. Prelazimo iz osnovne u srednju školu.

Trenutno se nalazim na raskrižju. Nakon svih prijateljstava koje sam stekla, znanja, iskustva, uspomena, doživljaja, suza, smijeha, nakon svih gluposti koje smo napravili i iz kojih smo se zajedno izvukli, više nećemo ići u osnovnu školu. Možda

više nikada neću vidjeti ove profesore, učenike, razrednicu i najdražu čistačicu. Možda više nikada neću hodati ovim hodnicima, biti na našim najdražim mjestima i sjediti u najdražoj zadnjoj klupi. Uskoro ću i po zadnji put čuti naše školsko zvono. Osam godina sam gotovo svaki dan s istim ljudima u istoj ustanovi. Odsad, toga više nema. Zapravo, neće potpuno nestati. I dalje ću ići u školu, imati prijatelje i raditi sve što sam u osnovnoj školi. Ipak, ovo je drugačije. Tamo neće biti isti prijatelji, profesori i naša najdraža čistačica. Tamo neće biti isti ovaj hodnik na kojem se toliko toga dogodilo; smijeh, pričanje, drama, svađa,

tuča, suze i prve ljubavi. Sve to će mi ostati u sjećanju. Jedva čekam za par godina posjetiti ovu osnovnu školu i svakim korakom se sjećati svih uspomena koje su se dogodile u svakom kutku škole. Izjava svojih prijatelja iz ra-

“ **Prave osobe ne odlaze.**

One ostaju do kraja. ”

zreda, na koje smo umirali od smijeha, sjećat ću se cijeli život. Nedostajat će mi čak i drama, ljudi koje baš i nisam voljela. Oni su također ispunili ovu moju osnovnu školu i uz njih je, na neki način, bilo zanimljivije.

S jedne strane bilo bi dosadno da nije bilo drame. Sve to će mi nedostajati. S druge strane, bez obzira na to koliko će mi ovo nedostajati, jedva čekam srednju školu. Ljudi kažu da je srednja škola najbolji period života. Upoznajemo nove ljude, sklapamo nova prijateljstva, ulazimo u veze. Ostavljamo potpuno novi dojam o sebi ljudima koji nas okružuju. Možemo stvoriti potpuno novu sliku o sebi jer oni ne znaju kakvi smo bili u zadnjih osam godina. U srednjoj školi ćemo, kao i u osnovnoj, stvarati nove uspomene svaki dan. Plaši me činjenica da me neki ljudi iz osnovne neće ni pozdraviti kada me vide na ulici. Ipak, prave osobe ne odlaze. One ostaju do kra-

Matea Martinović, 4.c

ja. Ostat ću u kontaktu s ljudima koji su mi bili pravi prijatelji. Ne moramo se družiti svaki dan, ali znam da su tu.

Moramo iskoristiti ovo vrijeme jer je ovo naša zadnja godina zajedno. Možda je ovo i zadnje ljeto koje ćemo provesti zajedno u druženju. Osim zbog promjene društva, ovo razdoblje će biti teško i zbog same škole i ocjena. Imamo jako puno testova, a svaka ocjena je važna. Svaka ocjena nam može odrediti budućnost. Netko može imati veliku želju da upadne u neku školu i ne uspjeti. Može izgubiti svu motivaciju, volju i osjećati se kao da je sav trud i rad bio uzalud. Sve to zbog jedne decimale koja nije niti pravi pokazatelj znanja. Samo jedna decimala, samo jedna ocjena nam može promijeniti budućnost. Teško je odlučiti što upisati. Neki žele više toga i ne znaju što najviše žele. Drugi nemaju

“Možeš izgubiti svu motivaciju, volju i osjećati se kao da je sav trud i rad bio uzalud. Sve to zbog jedne decimale koja nije niti pravi pokazatelj znanja.”

“*Možda nas put odvede u potpuno drugom smjeru, ali to je u redu. Važno je nikada ne odustati.*”

ideju što žele upisati i čime se žele baviti. Trebamo pažljivo odabrati čime se želimo baviti. Moramo izabrati nešto što volimo i u čemu stvarno uživamo jer ćemo se time baviti više od pola života.

Iako je ova situacija jako stresna, ne treba stvarati paniku. U ovom stresnom razdoblju nalazi se svaki tinejdžer, ali i to će proći. Ako u nečemu ne uspijemo, ne treba gubiti nadu. Treba pokušati ostvariti svoje snove, iako se nekada čine nemogući. Možda nas put odvede u potpuno drugom smjeru, ali to je u redu. Važno je nikada ne odustati. •

Napisala: **Nika Ljevar, 8.b**

Gabrijela Suvajac, 2.d

Mala matura

Piše: Damjan Kositer, 7.e

Mala matura je ispit koji bi učenicima trebali polagati na kraju osnovne škole da bi se mogli upisati u srednju školu.

Ideja o maloj maturi postoji već nekoliko godina. Iako se još nije uvela, bilo je pokušaja uvođenja testa za kraj osnovne škole. Mala matura ima svoje pozitivne i negativne strane. Pozitivno je ako učenik ima loše ocjene iz nekog predmeta, testom za malu maturu može dokazati da je naučio gradivo.

Negativno je to što učenik mora pisati nekoliko testova za upis u srednju školu. Ako ne nauči za test, mora čekati nekoliko mjeseci da ga opet piše.

Mislim da se malu maturu ne bi trebalo uvesti da upisi u srednju školu ne postanu kompliciraniji nego što jesu. U suprotnom, padanjem testa morao bi čekati cijelu godinu za upis u srednju školu. Ipak, mislim da bi se možda i mogla uvesti ako se sustav male mature popravi, odnosno, doradi. •

Martina Ščević, 2.b

The background is a white grid pattern. Several colorful paper masks are pinned to the grid. One mask is a blue and red circle with a white face. Another is a yellow and blue mask with a white face. There are also several other masks in various colors and shapes, some with faces and some without. A name tag for 'KIMMY CANTRELL' is pinned to the grid. A white text box is overlaid on the grid.

A SAD... PROFESORI PRIVATNO

Uvijek nas je zanimalo što naši učitelji i ostali zaposlenici škole rade u slobodno vrijeme i kakvi su u privatnom životu. Nekima od njih postavili smo nekoliko zanimljivih pitanja.

Anketirale: Ana Bonovil i Nika Ljevar, 8.b

Maske učenika 4.c inspirirane djelima Kimmyja Cantrella

1. *Zašto ste odlučili raditi u školi?*
2. *Što volite raditi u slobodno vrijeme?*
3. *Čime biste se bavili da ne radite to što radite?*
4. *Kakvu glazbu najviše slušate?*
5. *Koje je vaše omiljeno jelo i piće?*

**Mirta Balog
Lovreković**
prof. engleskoga jezika

1. Oduvijek sam voljela engleski jezik te sam htjela raditi s djecom i učiti ih u školi.
2. U slobodno vrijeme idem na putovanja, provodim vrijeme s obitelji, a najviše volim ležati u krevetu pod toplom dekičom i gledati film.
3. Bila bih pjevačica.
4. Najviše slušam pop glazbu, Enter Zagreb i house.
5. Najdraže jelo mi je tjestenina; lazanje, a piće gin tonic i crno vino.

Silvio Culej
prof. katoličkoga
vjeronauka

1. Prije sam radio s odraslim ljudima koji nisu bili poštteni te sam se odlučio za rad s djecom jer su djeca iskrenija i poštenija, a i oduvijek sam htio raditi s djecom.
2. U slobodno vrijeme volim šetati, biciklirati, čitati knjige i gledati filmove.
3. Imao bih privatnu firmu.
4. Volim slušati duhovnu glazbu, klape, tamburice i američki rock.
5. Najviše volim jesti slatko, a piti Coca-Colu.

Mia Fett
prof. biologije
i kemije

1. Moj djed je bio profesor te sam zato oduvijek htjela biti profesorica.
2. U slobodno vrijeme volim šetati sa psom, čitati, družiti se s prijateljima i planinariti.
3. Ne znam. Oduvijek sam htjela biti profesorica.
4. Jugo.
5. Od pića volim Pago - sok od marelice, a od hrane bolonjez i čokoladu s mentom.

Dora Frankić prof. matematike

1. Inspirirala me profesorica iz matematike u osnovnoj školi, a i mama mi je profesorica.
2. U slobodno vrijeme volim gledati filmove, šetati prirodom i čitati.
3. Ničime. Ne znam. Ovo je moj posao iz snova.
4. Najdraža glazba mi je rock.
5. Najdraže jelo sarma, od pića tamna piva i voda, a kao međuobrok kokice.

Maida Kendić-Birač prof. fizike

1. Uf! Ne mogu se zamisliti da radim nešto drugo.
2. Najviše volim šetati sa sinom u parku, volim piti kavu i spavati.
3. Ništa.
4. Sve.
5. Sve, ali bih izdvojila brownie i sushi.

Dragan Olić prof. povijesti i geografije

1. Svida mi se posao.
2. Spavati.
3. Bauljao bih po svijetu.
4. Sve.
5. Juha od rajčica, pileći ražnjići, a od sokova Cocktu.

Tea Hrabar prof. hrvatskoga jezika

1. Volim raditi s djecom više nego s odraslima, prenositi znanje i dati pokoji savjet.
2. Volim slušati glazbu, družiti se s prijateljima i putovati.
3. Bila bih cvjećarka ili psihologinja.
4. Sve, ali kada bih morala izdvojiti, domaći i strani rock.
5. Škampi na buzaru, salata od hobotnice, voda i Aperol.

Dario Martinović učitelj razredne nastave

1. Nisam upao na medicinu, a volim raditi s djecom pa mi je to bio drugi izbor.
2. U slobodno vrijeme volim slušati glazbu i čitati knjige.
3. Radio bih u nekoj grani medicine.
4. Najviše slušam country glazbu.
5. Volim jesti sve.

Marija Vidalina učiteljica razredne nastave

1. Volim djecu i volim prenositi znanje na njih.
2. Slušati glazbu, družiti se s prijateljicama, boraviti u prirodi, čitati, peći kolače...
3. Bila bih liječnica.
4. Sve osim cajki.
5. Morske plodove, a od pića prirodni sok.

Matea Slivar

prof. tehničke kulture

1. Htjela sam podučavati djecu.
2. U slobodno vrijeme čitam knjige.
3. Bila bih tajnica.
4. Volim slušati narodnu muziku.
5. Najdraže jelo mi je pohano meso, a piće Jameson.

Marina Škarić

prof. likovne kulture

1. Zbog velike ljubavi prema podučavanju djece.
2. Tjelovježbom.
3. Uu, bila bih privatni poduzetnik.
4. Talijansku i rock.
5. Bijelo vino i pizza.

Micek♥ (nama od milja)

školska spremačica

1. Prije sam radila puno teži posao tako da mi je ovo puno lakše.
2. Volim vrtlariti i saditi cvijeće.
3. Slastičarka, ali mi više ide na živce.
4. Jugo i Tonija Cetinskog.
5. Varivo, kava i vino.

RECI MI NEŠTO O SEBI...

Tea Gundić

Razgovarali smo s učenicom Teom Gundić iz 6.b razreda koja se bavi latino-američkim plesom te joj postavili nekoliko kratkih pitanja o njenom hobiju.

Koliko dugo se baviš latino-američkim plesom?

Šest godina.

U kojem klubu treniraš?

Treniram u plesnom klubu Spin.

Kako i zašto si počela trenirati u tom klubu?

Jednom su došli u školu predstaviti svoj klub i meni se to svidjelo pa sam se upisala.

Tko ti izrađuje kostime?

Kostime mi izrađuje susjeda koja se bavi šivanjem.

Opiši nam svoj najdraži kostim.

Kostim je bijel i ima predivne crne detalje.

Je li teško trenirati tu vrstu plesa?

Da, jako je teško, ali je zabavno.

Kako usklađuješ školske obaveze i ples?

Jako se dobro organiziram pa sve stignem.

Bi li preporučila i drugima da se počnu baviti latino-američkim plesom?

Ako ih to stvarno zanima i ako su spremni na puno truda i rada, da, preporučujem.

Razgovarala: **Leona Jozić, 8.a**

"Jako se dobro organiziram pa sve stignem"

Fotografija: privatni arhiv

RECI MI NEŠTO O SEBI...

David Kalauz

Ovog odličnog učenika i sportaša zamolili smo da nam kaže nešto o sebi i otkrije ključ svoga uspjeha...

Ja sam David Kalauz. Imam trinaest godina i pohađam Osnovnu školu dr. Vinka Žganca, 6.a razred. Uz svakodnevne školske obaveze, treniram i hrvanje na koje sam posebno ponosan. Počeo sam hrvati kad sam imao samo osam godina u Hrvачkom klubu „Zagreb“. Bio sam jako uporan i stalno išao na natjecanja tako da sada ukupno brojim 5 zlatnih, 4 srebrne i 8 brončanih medalja s raznih natjecanja. Neke od njih dobio sam na

državnim i međunarodnim prvenstvima pa sam jako zadovoljan rezultatima. Zašto se bavim hrvanjem? Zato što su mi drugi sportovi bili manje zanimljivi, a hrvanje volim trenirati. Moj uobičajen dan izgleda tako da prvo doručkujem, odem u školu, tamo pojedem užinu, nakon škole učim te odem na trening. Poslije treninga popijem frape ili nešto lagano, možda zbog toga mogu reći da sam snažniji i uporniji.

Ako kažeš, gotov si!

U predstavi "Ako kažeš, gotov si!" svidjelo mi se što su djeci koja proživljavaju nasilje dali do znanja da nisu sami i da trebaju zatražiti pomoć. Problem vršnjačkog nasilja pogađa djecu više nego što mislimo, a žrtva ili vršitelj nasilja može postati bilo tko. Predstava mladim gledateljima približava poteškoće, muke i nesigurnosti tinejdžera koje nastaju u školi ili izvan nje. Predstava uključuje četiri žrtve bullyinga koje su maltretirane zbog kožne bolesti, plakanja, ljubavi prema lajkovima i zadnjeg mjesta na top listama. Važno je prijaviti nasilje odraslim osobama.

Rebeka Stopić, 6.a

Šestaši u Maloj sceni nestrpljivo čekaju početak predstave

Na putu prema kazalištu u autobusu je uvijek veselo

Djevojčica sa šibicama

U ponedjeljak 24. listopada 2022. učenici trećih razreda u pratnji učiteljica, učitelja i knjižničarke posjetili su Gradsko kazalište Žar ptica. Pogledali su novu predstavu Djevojčica sa šibicama nastalu prema istoimenoj bajci Hansa Christiana Andersena. U nastavku pročitajte kako su učenici doživjeli ovaj za njih poseban dan.

Kazalište i predstava su mi se sviđjeli. Kazalište je veliko. Ima puno lijepih slika. Glumci u predstavi su dobro glumili, trudili su se. Priča je bila lijepa, tužna. Osjećao sam se iznenađeno krajem priče jer nisam znao kako će završiti.

Nikola, 3.c

Treći razredi u GK Žar ptica

Jednog lijepog jutra probudio sam se, oprao zube, umio se. Spremio sam se za školu. Cijelim putem do škole razmišljao sam kako će biti u kazalištu. Taj dan smo imali u planu ići u kazalište. Radovali smo se odlasku i vožnji. Nakon tri školska sata autobus je došao po nas. Do kazališta smo se vozili otprilike trideset minuta. Kada smo stigli bili smo oduševljeni izgledom kazališta. Svatko od nas je sjeo na određeno mjesto koje je pisalo na našoj ulaznici. Gledali smo predstavu koja se zvala Djevojčica sa šibicama. U predstavi su glumili poznati glumci. Bilo je smiješno i tužno. Radilo se o djevojčici koja je silno željela prodati šibice. Vrijeme u kazalištu je brzo proletjelo i već je bilo vrijeme za povratak u školu. U autobusu smo razgovarali o djevojčici i njenom tužnom životu. Radujem se opet odlasku u kazalište. Ja i moji prijatelji bili smo dobri i poslušni u autobusu i tijekom predstave. Hvala učiteljici Tatjani što nas je vodila u kazalište.

Antonio, 3.a

Ujutro kad sam se probudila znala sam da idem u kazalište. Kad sam došla u školu, imala sam ispit iz matematike. Jedva sam čekala da završi i da krenemo u kazalište. Došli smo u Kazalište Žar ptica. Počela je predstava. Osjećala sam se jako sretno. Volim ići u kazalište, pogotovo sa svojim razredom. Predstava mi je bila zanimljiva, ali i jako tužna. Bilo mi je žao djevojčice sa šibicama jer se smrzavala na hladnoći. Ljutila sam se na oca koji je tukao dijete i na lopova koji je krao stvari. Uživala sam kad su glumci pjevali i plesali. Na kraju sam skoro zaplakala od radosti jer je djevojčica vidjela svoju baku, i nije više bila gladna, i nije joj više bilo hladno. SVA DJECA NA OVOM SVIJETU ZASLUŽUJU BITI SRETNIA I IMATI MAMU I TATU!

Marija, 3.a

U ponedjeljak smo išli u kazalište. Bilo mi je lijepo kad smo se vozili u busu. Kad smo stigli čekali smo 10 minuta. Unutra je bilo mračno i nisam se bojao. Na početku predstave je bilo malo smiješno, a kasnije pomalo tužno. Predstava je bila o siromašnoj djevojčici. Ona je prodavala šibice zato što joj je to tata naredio. Ako ih sve ne proda, ne smije se vratiti kući. Ako se vrati sa šibicama, dobit će batine. Vani je bilo zima i njoj je stalno bilo hladno. Ona se htjela grijati sa šibicama da joj bude toplo. Razmišljala je o lijepim stvarima i da ima puno hrane. Kad se šibica ugasila, opet joj je bilo hladno. Jedna noga joj je bila bosa. Lopov koji je bježao uzeo je iz vreće šal ili maramu i omotao joj nogu da joj bude toplo i brzo je pobjegao. Zatim je policajac došao do djevojčice i pitao ju zar ona lopovu pomaže. Ona nekoliko puta nije odgovorila policajcu. Kad je lopov treći put došao, policajac ga je uhvatio. To mi je bilo zabavno. A tužno mi je bilo kad je djevojčici bilo hladno i kad se sjećala svoje bake sa kojom se na početku predstave igrala. Predstava mi se jako svidjela i volio bih opet ići u kazalište.

Viktor, 3.a

Svanulo je jutro i s nestrpljenjem sam čekao da krenem u školu jer je bio dan za kazalište. Probudio sam se, iskočio iz kreveta, obukao se, spremio sve što je potrebno u ruksak i s uzbuđenjem krenuo u školu. Došao sam u školu. Imali smo tri školska sata i sav ushićen jedva čekao da završe. Kada smo izašli iz škole uputili smo se prema autobusu koji nas je čekao ispred školskog dvorišta. Vozili smo se do kazališta koje se zove Žar ptica. Ušli smo u kazalište, svatko je sjeo na svoje mjesto i napokon je počela predstava Djevojčica sa šibicama. Bajka mi je bila pomalo tužna i zanimljiva. Predstava je završila i čekao nas je autobus za polazak u školu. Došli smo svi sretni, ušli u razred, oprali ruke i otišli na ručak. Bilo mi je jako lijepo i jedva čekam drugu kazališnu predstavu.

Karlo, 3.a

Jedno jutro sam se probudio, oprao zube i krenuo u školu. U školi sam imao tri predmeta i jedan ispit. Nakon ispita smo išli van do autobusa. U autobusu mi je bilo dobro. Kad smo stigli izašli smo van, vidio sam natpis Gradsko kazalište Žar ptica. Kad smo ušli malo smo pričekali. Kad sam sjeo osjećao sam se kao da sam u kinu. Dok sam gledao predstavu osjećao sam se kao da je pozornica ispred mene. Onda sam skužio da je projektor iznad mene. Vidio sam glumce u mraku. Kad je predstava završila izašli smo van. Onda smo krenuli prema autobusu. Kad sam se vozio vidio sam znak gdje piše Dječja bolnica Srebrnjak. Kad smo stigli izašli smo van i krenuli do razreda. I onda smo išli na ručak. Lucija i ja smo išli kući. Bilo mi je super i zabavno. Htio bih to ponoviti.

Josip, 3.a

Osvrt na odgledani film „Lea i Darija“

Na satu hrvatskoga jezika gledali smo film “Lea i Darija” redatelja Branka Ivande, s glavnim ulogama koje su igrale Tamy Zajec i Klara Naka.

Svidio mi se film koji je na zanimljiv i istinit način opisao život Židova u ne tako dalekoj prošlosti. Razmišljao sam i shvatio kako nam je redatelj samo htio reći da se povijest jednog dana može ponoviti. Savršeno je prikazan njihov težak život, problemi i pokušaji snalaženja u sukobljenom i nepravdom svijetu. Prikazan je talent jedne djevojčice koji je zbog političkih razloga morao biti sakriven.

Žalosno mi je to koliko se djeca zbog političkih razloga mogu osjećati manje vrijednima.

Prije gledanja filma pomislio sam da neće biti zanimljiv zbog načina na koji je napravljen prikazani sažetak, a zapravo je zaista dobar. Ovaj film bi preporučio svima onima koji misle da je teško sada, a zapravo je bilo i težih vremena. Isto tako, preporučio bih ga svima onima koji ne shvaćaju u kakvom vremenu žive jer vremena nikad nisu bila loša već su to bili ljudi.

Dino Muminović, 8.b

PTIČICA

Ptica je sama
bez obitelji, kuće
Ne zna kuda će.

Franka Grizelj, 6.a

Sjaj

Oči

boje

ljeta

kao

blistav

dar

i

smiren

zrak

kad

Duboko

u

noći

plovi

Kraljevski

brod

Anabella Lozić, 8.a

LITERARNI KUTAK

Da sam ptica

Šetao bih po žicama strujnim
i letio nad livadama bujnim,
ljudi bi mi bacali mrvice,
iz zraka bih gledao rupe od krtice.
Letio bih na jug za zimu
jer tamo imaju toplu klimu.

David Kalauz, 6.a

Proljetna priča

Bio je lijep dan. Ja i moji prijatelji išli smo u park. Park je bio velik i pun cvijeća.

Moji prijatelji su otišli, ali ja sam ostao u parku. Vidio sam na nebu neko biće. Mislio sam da je to neka životinja. Oblaci su se rastvorili, a na nebu je bila mlada i lijepa žena. Želio sam je nešto pitati, ali je nestala. Sljedeći dan sam je opet vidio. Ovaj put nije nestala nego smo popričali. Rekla je da se zove Proljeće. Bio sam zbunjen. Poslije smo otišli do šume. Rekla je da pažljivo gledam. Pokazivala je na stablo bez lišća. U tom trenutku stablo je postalo puno velikih zelenih listova. Vodila me šumom i stabla bez lišća postajala su stabla sa zelenim velikim i malim zelenim lišćima. Mislio sam reći to prijateljima, ali rekla je da ne kažem nikome o njoj. Nitko nije smio znati za nju.

Prošao je dan. Morao sam ići kući. Bio sam tužan što nisam smio reći nikome o mladoj ženi Proljeća.

Matej Derviš, 4.c

Matej Derviš, 4.c

SVI

SVI u školi očekuju da SU

SLOŽNI otvoreniji i tolerantniji

DOŠLO JE VRIJEME PAŽNJE I POMOĆI

to je savršen MOMENT za cijelu obitelj

ema pračić

Ema Pračić, 8.a

LJUBAV JE

LJUBAV je čudna!

Uvijek JE BUDNA.

Ne ZNA ZA TUGU,

VEĆ PRATI DUGU.

LJUBAV JE SVIJET

ZA Ovaj svijet.

Igra nije,

samo se SMIJE.

Lora Turkalj 8.a

Lora Turkalj, 8.a

LITERARNI
KUTAK

SARA STEVANOVIĆ, 3.A

ENa prvenstvu Hrvatske 2023. koje se održalo u Novalji 25.03.2023., Sara je osvojila 1. mjesto – Zlatnu medalju u kategoriji mlade kadetkinje, u borbi do -39 kg. U Sloveniji na Zajčkovu turniru koji je bio 02.04.2023. u sve tri kategoriji je osvojila medalju. Zlato u borbi sa soft stick maxi, srebro u borbi do -39 kg i broncu u izvođenju forma.

SOFIA STUDEN, 3.A

Učenica Sofia Studen osvojila je na prvenstvu Hrvatske u Novalji srebrnu medalju. Natjecanje je održano 25.3.2023. Sudjelovala je u kategoriji mlada kadetkinja. Trenira u klubu Tradicionalni ITF Taekwondo klub Forma.

DOMINIK BREŠAN, 5.A

Dominik je ove školske godine osvojio treće mjesto u natjecanju Tehničkog prvenstva Hrvatske u tradicionalnom ITF Taekwondou. Domaćin natjecanja bio je TITKD klub Rijeka.

Učenci 3.a razreda – boravak pratili su vremenske prilike tijekom jeseni. Učenci su napravili kišomjere i vjetrokaze kojima su mjerili padaline i smjer vjetra. Vodili su dnevnik bilješki i pratili rezultate mjerenja.

Jana Alilović, 3.a

Kišomjeri i vjetrokaz, djelo učenika 3. a

Učenci 3.a i učiteljica Agneza Banić s kišomjerima i vjetrokazima

Fotografije: Ana Zečević

**VRIJEDNE RUKE MALIH
KREATIVACA 3.B RAZREDA
POZDRAVLJAJU PROLJEĆE**

EKO KUTAK

Fotografije: Brankica Lucić

Dan kravate

Dan jabuka

**OBILJEŽILI
SMO...SVAŠTA NEŠTO**

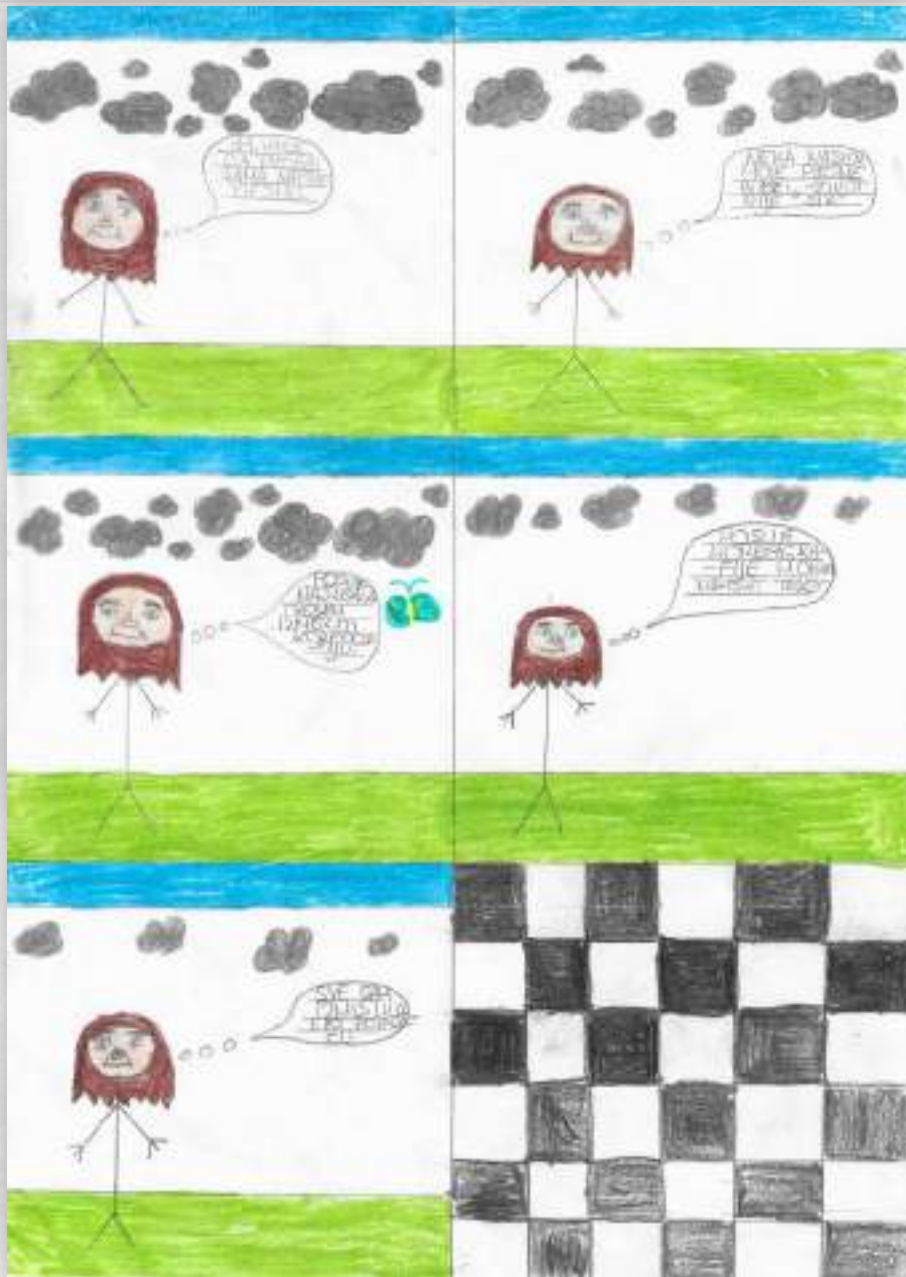
Fotografije: učiteljice Barbara Kostić i Beata Guszak

Maškare

**OBILJEŽILI
SMO...SVAŠTA NEŠTO**

Fotografije: učiteljice Barbara Kostić, Brankica Lucić i Suzana Miletić

*Autori:
Patricija Ivanković,
6.c (lijevo)
Franka Grizelj, 6.a
(desno)*

CVRKUTAN

ŠKOLSKI LIST UČENIKA OŠ DR. VINKA ŽGANCA

KRAJ.

Pozdrav od uredništva do sljedećeg broja.

